

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2011
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii, privind plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată și impozitului pe profit.

Contestația privind accesoriile în cauză a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Z sub nr. Z, iar ulterior transmisă Direcției Generale a Finanțelor Publice Z, împreună cu referatul privind propunerile de soluționare, fiind înregistrată sub nr. Z.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii, emisă de organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z, SC "Interstock

Exim" SRL din Z aduce următoarele argumente:

- arată că prin Decizia nr. Z comunicată la data de Z i-au fost calculate accesoriile în sumă totală de Z pentru plata cu întârziere a taxei pe valoarea adăugată individualizată prin Decizia de impunere nr. Z și în sumă de 3 lei pentru plata cu întârziere a impozitului pe profit individualizat prin Declarația 100 depusă la organul fiscal sub nr. Z;

- precizează că în cuprinsul deciziei atacate nu se face mențiunea conform căreia debitul ar fi scadent, ceea ce conduce la ideea că nu se poate pune problema calculului accesoriilor aferente potrivit art. 120 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, conform căruia “majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv”;

- susține că din moment ce debitul constând în taxa pe valoarea adăugată menționat în decizia atacată nu este scadent, nu înțelege rațiunea calculării unor accesorii aferente, acestea putând fi calculate doar dacă nu ar fi achitat debitul la scadență;

- menționează că Decizia de impunere nr. Z a fost atacată cu contestație, care a fost soluționată de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul ANAF prin Decizia nr. Z (prin care s-a admis în parte contestația societății), ambele decizii fiind ulterior atacate la Curtea de Apel Z, respectiv la Înalta Curte de Casație și Justiție a României, iar prin Decizia nr. Z instanța supremă a admis recursul și a trimis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Z, care ulterior a admis în totalitate acțiunea și a anulat Decizia de impunere nr. Z privind debitul principal prin Sentința nr. Z și în prezent acest debit este în continuare contestat, respectiv s-a promovat contestație în anulare ce formează obiectul dosarului nr. Z aflat pe rol la Înalta Curte de Casație și Justiție;

- consideră că nu datorează nici suma de Z lei reprezentând accesorii calculate la sumele individualizate prin Declarația 100 depusă la organul fiscal sub nr. Z și Deconturile de taxă pe valoarea adăugată Z, deoarece a achitat TVA cu ordinele de plată nr. Z, nr. Z, nr. Z, nr. Z, nr. Z, nr. Z, nr. Z și nr. Z, iar taxa în sumă de Z lei din deconturile nr. Z, nr. Z, nr. Z, nr. Z, nr. Z, nr. Z, de Z lei din decontul nr. Z și de Z lei din decontul nr. Z a fost compensată cu TVA de recuperat.

În consecință, solicită admiterea contestației, anularea în totalitate a deciziei atacate și exonerarea societății de la plata sumei de Z lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată și impozitului pe profit.

II. Prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii, comunicată contestatoarei la data de Z, organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z au calculat în sarcina SC "X" SRL din Z obligații fiscale accesorii în sumă totală de Z lei pe perioada2010 –2010, și anume:

- dobânzi în sumă de Z lei pe perioada 01.10 –11.2010 și în sumă de Z lei pe perioada 02.11 – 31.12.2010 aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și în sumă de Z lei individualizată prin Decizia de impunere nr. Z;

- dobânzi în sumă de Z lei pe perioada 25.10 – 02.11.2010 aferente impozitului pe profit în sumă de Z lei individualizat prin Declarația 100 depusă la organul fiscal sub nr. Z;

- dobânzi în sumă de Z lei pe perioada 01.10 – .12.2010 pentru plata cu întârziere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, câte Z lei lunar, Z lei, Z lei, Z lei, Z lei, Z lei și Z lei individualizate prin Deconturile 300 depuse la organul fiscal sub nr. Z, nr. Z și nr. Z;

- penalități de întârziere în sumă de 1.068 lei pe perioada2010 –2010 aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de 7.122 lei individualizată prin Decontul de taxă pe valoarea adăugată 300 depus la organul fiscal sub nr. Z.

III. Având în vedere cele constatate de organele fiscale, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în loc. Z nr. Z, comuna Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul unic de înregistrare Z.

1. Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL din Z datorează bugetului de stat obligațiile fiscale accesorii în sumă totală de Z lei stabilite de organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii, în condițiile în care instanța supremă de judecată – Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. Z, irevocabilă, a respins acțiunea formulată de societate privind debitul principal de plată, respectiv taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că Administrația Finanțelor Publice a municipiului Z a stabilit în sarcina SC "X" SRL prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii, dobânzi în sumă totală de Z lei pe perioada 01.10 – 31.12.2010 pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, respectiv în sumă de Z lei, din debitul principal în sumă de Z lei stabilit

prin Decizia de impunere nr. Z, pentru care Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. Z a admis recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice Z împotriva Sentinței nr. Z – P.I. din Z a Curții de Apel Z, respingând acțiunea formulată de societate împotriva stabilirii în sarcina sa a debitului principal de plată.

Astfel, instanța supremă a decis modificarea în totalitate și în fond a Sentinței nr. Z prin care anterior Curtea de Apel Z admisesse acțiunea SC "X" SRL dispunând anularea Deciziei de impunere nr. Z și a Deciziei nr. Z emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în sensul că societatea are obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, precum și a majorărilor și penalităților de întârziere aferente calculate pe perioada ianuarie 2000 - iulie 2004 în sumă de Z lei.

De asemenea, organele fiscale au mai calculat în sarcina SC "X" SRL, dobânzi în sumă de Z lei pe perioada2010 –2010 pentru plata cu întârziere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, Z lei, Z lei, Z lei, Z lei, Z lei și Z lei individualizată prin Deconturile de taxă pe valoarea adăugată 300 depuse la organul fiscal sub nr. Z, precum și penalități de întârziere în sumă de Z lei pe perioada07.2010 –12.2010 aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei declarată prin Decontul 300 depus sub nr. Z.

În prezent dosarul este din nou la Înalta Curte de Casație și Justiție având nr. Z spre pronunțare privind contestația în anulare introdusă de societate cu termen de judecată la data de2011.

De subliniat este faptul că, Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. Z, irevocabilă, a concluzionat că "operațiunea de predare-primire a celor Z mijloace fixe realizată prin protocolul din 31 decembrie 1999 reprezintă un transfer al dreptului de proprietate asupra acestora și implicit, o operațiune impozabilă din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, cum corect au constatat organele de inspecție fiscală" și prin urmare, SC "X" SRL datorează bugetului de stat taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, debit stabilit de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. Z.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 119(1), art. 120(1) și 120¹ alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de

întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

Art. 120¹. (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, contribuabilii datorează la bugetul de stat majorări, dobânzi și penalități de întârziere dacă nu au achitat la scadență obligațiile fiscale principale, pentru fiecare zi de întârziere, pe perioada cuprinsă între termenul de plată și data stingerii obligațiilor fiscale principale.

Ca atare, ținând seama de soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. Z, irevocabilă, în ce privește debitul principal și de faptul că SC “X” SRL nu a achitat taxa pe valoarea adăugată stabilită de organele de control, potrivit principiului de drept “accessorium sequitur principale” - secundarul urmează principalul, rezultă că majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă de Z lei sunt de plată, întrucât acestea au fost generate de neplata obligației fiscale principale reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de Z lei stabilită prin Decizia de impunere nr. Z care în acest moment este datorată și neachitată.

Pe cale de consecință, se mențin măsurile stabilite de organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. Z privind stabilirea în sarcina SC “X” SRL din Z a dobânzilor și penalităților de întârziere în sumă de Z lei, contestația urmând să fie respinsă pentru aceste sume ca neîntemeiată.

2. În ceea ce privește dobânzile în sumă de Z lei calculate de organele fiscale pe perioada 25.10 –2010 (Z zile) la care contestatoarea nu face referire în mod expres în contestația depusă, și acestea rămân de plată potrivit aceluiași principiu de drept menționat mai sus “accessorium sequitur principale” - secundarul urmează principalul, ca

urmare a stingerii cu întârziere a impozitului pe profit în sumă de Z lei declarat pe trimestrul III 2010.

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) și art. 216(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv

